

Ekstrahjælp, er ret tvivlsomt. De ere ikke saa overordentlig glade ved denne Lov og ved, at de gaa tilbage paa mindre Indtægt. Jeg tror ikke, at dette vil være saa let at ordne. Saa bestemmes det, at Lodserne skulle være fri for Udkig og Baadtjeneste. Hertil lejes der Folk, men disse have jo ikke noget Ansvar. Det er ikke Folk, der antages paa samme Maade som Lodserne, og de have ikke Lodsernes Interesse af Udkig. Det er Folk, som maaske i den daarlige Tid ville paatage sig dette Arbejde, men saa snart Forholdene have forandret sig, og de kunne tjene mere ved andet Erhverv, ville de sikkert ikke for denne ringe Betaling staa i den Tjeneste, og for Lodsernes Vedkommende er det rigtigt, som det ærede Medlem for Helsingør (Chr. Rasmussen) har udtalt — det er i ethvert Tilfælde den almindelige Mening blandt Lodserne i Dragør —, at de ikke ville faa nogen som helst Frihed med det ringe Mandskab, der vil blive. De ville altid kunne vente at være i Tjeneste. Deres Frihed er ikke saa stor i Forvejen, og det er ganske naturligt, naar de reduceres fra 17 til 7, at deres Arbejde saa maa blive betydeligt større.

Der er i øvrigt heller ikke nogen Garanti for, at disse Lodser ville kunne blive ved at oppebære den Løn, Forslaget fastsætter. Man har regnet Lønnen for Fastlodser paa 1 Part til 2,540 Kr. og paa $\frac{5}{6}$ Part til 2,117, paa $\frac{4}{6}$ Part til 1,694 Kr., men naar vi nu se, at Indtægterne, som i 1903 vare 35,536 Kr., i 1904 vare 26,317, i 1905 vare gaaede ned til 24,841, altsaa i det Par Aar ere gaaede ned med 10,695 Kr., vil man kunne regne, at vi om nogle faa Aar atter ville faa Andragender fra Lodserne om, at Staten maa give Tilskud til dem, da Indtægterne atter ere blevne forringede. Det kan være, at Antallet af Lodser kunde være en Del mindre, end det er. Jeg har ikke gennemgaaet det saa nøje, at jeg kan se, hvorledes Forholdet bliver, hvis man fordeler disse Indtægter paa den nuværende Styrke, men naar jeg hører de Beregninger, der ere gjorte af det ærede Medlem for Helsingør (Chr. Rasmussen), kunde jeg tænke mig, at man, naar man lagde denne Pension til de Lodser, som blive Fastlodser, med Undtagelse af dem, der skulle paatage sig Tjeneste til Udkig og til Baadtjeneste, foruden de Tilskud, som ere ydede i de sidste Par Aar, sikkert vilde kunne komme til en anden Ordning, hvorved der vilde blive et større Antal Fastlodser, og et mindre Antal kunde skydes ud. Der er Folk heriblandt,

der ere godt oppe i Aarene, og man vilde derfor ikke komme til at betale dem Pension i en særlig lang Aarrække.

Jeg kunde ønske, at det Udvalg, der vel vil blive nedsat, kunde komme til en anden Ordning end den, Forslaget i Øjeblikket fastsætter. Jeg tror, det kunde gøres. Lodserne ere som sagt meget utilfredse med den foreslaaede Ordning, der heller ikke er nogen sund Ordning. Jeg vil haabe, at naar Forslaget kommer i Udvalg, maa der blive truffet en Ordning, der tager mere Sigte paa det nødvendige Mandskab til at udføre Tjenesten, saavel som til, at der maa blive givet Lodserne en ordentlig, helst en fast Løn. Jeg vil derfor finde det forsvarligt, om Løven, forinden den vedtages her, bliver ændret saaledes, at vi blive fritagne for det, der er sket flere Gange hidtil, de stadige Henvendelser fra Lodserne om Tilskud fra Statskassen.

Christian Rasmussen: Den højtærede Minister har imødegaaet mine tidligere Udtalelser i denne Sag, men jeg kan ikke gaa ind paa de Betragtninger, han i adskillige af sine Eksempler har gjort gældende. Jeg skal blot sige, at naar den højtærede Minister udtalte, at det er i Skibsfartens Interesse, vi skulle have denne Lov, og at det hovedsagelig er i Skibsfartens Interesse, at Lodserne ere saa meget ude som muligt, er det fuldstændig rigtigt, at vi i betydelig Grad skulle se paa Skibsfartens Interesse, men naar man gaar saa vidt i sin Interesse for Skibsfarten, at man siger: Det kommer ikke an paa, hvorledes Lodserne klare sig, er man for langt ude. Her kan man ikke regne paa den Maade, at man dividerer Antallet af Lodser ind i Lodsningernes Antal, som Ministeren gjorde.

Naar den ærede Minister ikke mente, det var en haard Bestemmelse, der fandtes i sidste Stykke af § 6, skal jeg give ham Ret, naar Bestemmelsen kun skal anvendes i det Tilfælde, at Hjælpe-lodser, som skulle statspensioneres i Henhold til det foreliggende Lovforslag, benytte sig af deres Stilling som Hjælpe-lodser til at skaffe sig uberettiget Fordel ved at tilbageholde nogle af Lodspengene. Men der staar noget helt andet i denne Paragraf. Der staar intet om, at det kun er i de Tilfælde, hvor vedkommende gør sig uberettiget Fordel. Efter hvad der staar, kan denne Bestemmelse anvendes af Lodsinspektøren overfor hvilken som helst statspensioneret Lods, der gør sig skyldig